

такá е поминувáла. Затока ѝ сз єднѣ благослѣвѣнъ на нѣ, проводилъ жѣ при Баціа ѝ. слѣдь нѣкой дѣнь кѣ вѣрнала ѝ сѣ дошла, попыталъ жѣ какъ е была по ла сз тамошны-тѣ. Но понѣже Она рекла, че кол тѣ ѝ Обчари-тѣ сѣ криво ма попогледвахъ, Онь вѣщалъ ѝ рѣклъ: Мари женà! че когѣ си была дот на тѣхъ, който заранъ искаркатъ стада-та, ѝ вѣ дохѣждатъ ѝ влѣзатъ въ кѣще, каквѣ трѣба да скѣ дѣмъ Отъ Оніа, сз който вѣсь дѣнь сѣ препроводи време-то;

Това Сказаніе поучава: че така много пѣти малки-тѣ рѣботы познаватъ сѣ голѣмы-тѣ, ѝ О вѣстны-тѣ познаватъ сѣ неизвѣстны-тѣ.

Коза ѝ Вълкъ. 94.

Єднà Коза Останала назадъ Отъ стадо-то, ѝ Вълкъ жѣ гонилъ. А тѣа сѣ Обѣрнала ѝ мѣ В Вълко! азъ разѣмѣхъ, че ты ще ма издадѣши, не оумрѣ безсладостно, моля ти сѣ посѣри ми да поиграж. Катѣ свирилъ Вълкѣ, а Коза-та играла ли Кѣчета-та ѝ вѣснали сѣ да гонятъ Вълкъ-а. А Обѣрналъ ѝ рѣклъ на Коза-та: праведно става то мене: зацѣ трѣвало катѣ сѣмъ сѣ Пѣваръ, да не свирѣцъ.

Там Басна оучи: че който человекѣцы Оставатъ рѣботы ѝ хѣдѣжества въ който сѣ Обѣкнали да работятъ, а ищятъ да вѣршатъ дрѣги нѣкаквы, не имъ сѣ подаденѣ, въ злощастїа испадватъ.

Ракъ ѝ Лисица. 95.

Єдинъ Ракъ возлѣзалъ Отъ Морѣ-то, ѝ пѣслъ по мѣсто. Нѣком Лисица была глѣдна, като гѣ Отишла ѝ гѣ оуловила. А тѣѣ катѣ видѣлъ, че щѣ